

[Jensen (Horsebæk).]

Sted. Jeg vil sætte stor Pris paa, om man kan ændre denne Paragraf derhen, at der gives større Bemyndigelse til Fællesledelserne, og at Fællesledelserne faar Ret til at nægte Optagelse i deres Aarsberetninger af Beretninger fra saadanne Kontrolforeninger, der imod al Rimelighed nægter at gaa ind paa de Reguleringer og Overflytninger, som er nødvendige for Tilgangen af nye Medlemmer.

Der findes i Lovforslaget en Bestemmelse om, at der kan ydes et Statstilskud paa 100 Kr. pr. Assistent i Kontrolforeningerne, dog ikke ud over et Beløb af 120 000 Kr. Jeg vil hertil bemærke, at hvis Husdyrlovens Hensigt skal naas, nemlig at faa samtlige Danmarks Kvægbesætninger ind under offentlig Kontrol, vil Bestemmelsen om de 100 Kr. pr. Assistent sikkert ikke slaa til. Jeg vil derfor henstille til Landbrugsministeren, om der ikke er Mulighed for under den fortsatte Behandling af Lovforslaget eventuelt at forhøje Maksimumstilskuddet til Kontrolforeninger eller eventuelt helt slette Bestemmelsen om Maksimum.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget og haabe, at man naar et tilfredsstillende Resultat under den fortsatte Behandling.

Løje: Selv om det naturligvis er et Tilfælde, maa det siges at være et ejendommeligt, man kan maaske sige heldigt, Tilfælde, at vi netop i disse kritiske Dage behandler Forslaget om Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme her i dette høje Ting. Sjældnen har Erkendelsen af, hvilken fremherskende Betydning vor omfattende Eksport af Landbrugsprodukter har for hele vort Lands Økonomi, været saa almindelig som i dette Øjeblik, og sjældnen har Ængstelsen for, at Landbrugseksporten paa Grund af de daarlige Vilkaar for visse betydningsfulde Produktioner skal skrumpes ind, været saa mærkbar som nu.

Vi kan maaske her se bort fra de Misforstaaelser, der af og til gør sig gældende i dette Spørgsmaal. Jeg tænker her paa en enkelt Episode, den lille Tekstilmænd oppe fra Nordjylland med Studen, der ikke saa gerne maatte gaa over Grænsen. Han har nu faaet kraftige Forbudsfæller, det ved vi alle, men til disse Forbudsfæller hører heldigvis ikke den højtærede, altsaa den rigtige, Landbrugsminister. Den højtærede Landbrugsminister søgte forgangen Dag fra dette Sted at trøste os og maaske ogsaa

sig selv med, at det endnu ikke saa nær saa alvorligt ud med Hensyn til Landbrugsproduktionen og Landbrugseksporten, som andre havde givet Udtryk for, men der var dog alligevel en lille Understrøm af Ængstelse at spore hos den højtærede Minister. Det forstaaer vi. Det er visselig ikke uden Grund, at der næres saadan Ængstelse. Vi ved jo alle, hvordan Forholdene er. Jeg skal ikke komme ind paa her at afgøre, hvilken af de to Parter, Ministeren eller Landbrugsraadet, der har Ret i deres Betragtninger med Hensyn til, hvordan Eksporten i Aar stiller sig i Forhold til i Fjor. Det er efter min Mening ganske overflødig. Jeg skal kun pege paa den Kendsgerning, at Prisen paa Eksportsmør er lavere, end den var i Fjor ved samme Tid, og samtidig er Oliekagerne, som jo er et væsentligt Led i Smørproduktionen, steget med 7—8 Kr. pr. 100 kg, saa man kan uden større Kendskab til disse Forhold forstaa, hvor faretruende Situationen i Virkeligheden er.

Men nu haaber vi jo paa, at de Resultater, Englandsforhandlerne om en Tid kommer hjem med, vil staa i et nogenlunde rimeligt Forhold til det store Apparat, der her er sat i Virksomhed. Hvis det er Tilfældet, skulde Resultaterne i hvert Fald blive bemærkelsesværdige. Paa hele dette Spørgsmaal skal jeg af gode Grunde ikke komme nærmere ind ved denne Lejlighed. Jeg ønsker kun at fæste mig ved de foreliggende Kendsgerninger, som viser, at Erkendelsen af, at Landbrugsproduktionen er vor økonomiske Livsnerve, er trængt igennem i talstærke Kredse af Befolkningen, ogsaa hos dem, der tidligere ikke har været helt klar over dette Forhold. Man forstaaer nu, det er af afgørende Betydning for vort Lands Økonomi, at Produktionen og dermed Eksporten opretholdes i videst muligt Omfang, og at Vilkaarerne for betydningsfulde Dele af den herhen hørende Produktion er saa elendige, at der er en alvorlig Fare for en betydelig og katastrofal Nedgang.

Under saadanne Forhold vil vi næppe fra nogen ansvarlig Side her i dette Land høre Udtalelser, som vi tidligere har hørt, om det meningsløse i, at Staten fremdeles skal stille Pengemidler til Raadighed i de her omhandlede Øjemed. Jeg vil endvidere gerne understrege, at hvis det skulde komme dertil, hvad vi jo alle haaber ikke maa ske, at vor Husdyrbestand maa bringes ned i Antal — hvor langt, kan jo ingen vide —, saa er det af fundamental Betydning, at det bedste Avlsmateriale bevares, saa vi, naar ændrede Forhold indtræder, kan ud-